

Sygn. akt II CSK 856/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa M. Ł., B. Ł., D.

Ł. i M. Ł.

przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń (...) Spółce Akcyjnej

z siedzibą w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 czerwca 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 19 maja 2016 r., sygn. akt I Ca (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki M. Ł. kwotę
2400 (dwa tysiące czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten

pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona pozwana zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Okręgowego z dnia 19 maja 2016 r. naruszenie art. 362 i art. 448 w związku z art. 24 k.c. oraz naruszenie art. 385 i 328 § 2 w związku z art. 378 § 1 i art. 391 § 1 k.p.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego możliwości uwzględnienia w sprawie o zapłatę zadośćuczynienia pieniężnego za naruszenie dóbr osobistych przyczynienia się zarówno bezpośrednio poszkodowanego, jak i pośrednio poszkodowanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi doniesłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Zagadnienie wskazane przez stronę pozwaną nie ma takich cech. W orzecznictwie przyjmuje się, że na ocenę stopnia przyczynienia się małoletniego do wypadku nie wpływa nawet zawinione zachowanie rodziców (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2008 r., I CSK 139/08). W tym kontekście broniona przez stronę pozwaną koncepcja połączenia w okolicznościach sprawy przyczynienia się matki (powódki) i dziecka do śmiertelnego wypadku (w którym dziecko poniosło śmierć) i ograniczenia na podstawie art. 362 k.c. odszkodowania o połączone przyczynienie się ich obojga do tego wypadku, jawi się jako oczywiście bezzasadna.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej strony pozwanej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 5 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804) w związku z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2016.1667).

jw